

श्री
राजस्व न्यायाधिकरण काठमाडौं, मुकाम पुलचोक ललितपुर

इजलास

माननीय अध्यक्ष श्री टेकप्रसाद ढुङ्गाना

लेखा सदस्य श्री बासुदेव खनाल

फैसला

२०७९/०८० सालको निर्णय नं. २६१

पुनरावेदन नं. ०७६-RB-००५९

पुनरावेदन दर्ता मिति:- २०७६।०५।२६

मुद्दा:- आयकर (२०७१/०७२)।

ललितपुर जिल्ला, ललितपुर महानगरपालिका वडा नं.४, नख्खुमा कर्पोरेट कार्यालय रहेको एनसेल प्रा.लि.को तर्फबाट ऐ.का अधिकारप्राप्त प्रमुख अधिकृत, कानून, संस्थागत सरकारी तथा नियामक मामिला रमेश घिमिरे र ऐ.को अधिकारप्राप्त कम्पनी सचिव निशिका शर्मा.....१

} पुनरावेदक

विरुद्ध

ठूला करदाता कार्यालय, हरिहरभवन ललितपुर.....१

} प्रत्यर्थी

शुरु निर्णय गर्ने कार्यालय र अधिकारी

शुरु निर्णय गर्ने कार्यालय :- ठूला करदाता कार्यालय, ललितपुर

शुरु निर्णय गर्ने अधिकारी :- प्रमुख कर प्रशासक श्री धनिराम शर्मा

शुरु कार्यालयको निर्णय मिति :- २०७६।०१।१५

उपस्थित कानून व्यवसायीहरू

पुनरावेदकका तर्फबाट :- विद्वान वरिष्ठ अधिवक्ता श्री महेश कुमार थापा

:- विद्वान अधिवक्ता श्री कैलाश न्यौपाने

प्रत्यर्थी कार्यालयका तर्फबाट :- विद्वान सहायक न्यायाधिवक्ता श्री संगिता थोकर

अवलम्बित नजिर : सूर्य नेपाल प्रा.लि. विरुद्ध आन्तरिक राजस्व विभाग समेत, रिट नं.

०७४-WO-०३८८ आदेश मिति २०७६।०३।२९

पुनरावेदक कम्पनीका हकमा ठूला करदाता कार्यालय, ललितपुरबाट मिति २०७६।०१।१५ मा भएको संशोधित कर निर्धारणको निर्णय उपर आन्तरिक राजस्व विभागमा प्रशासकीय पुनरावलोकनका लागि निवेदन दिएकोमा आन्तरिक राजस्व विभागबाट ६० दिनभित्र निर्णय दिनु पर्नेमा उक्त निर्णय दिएको सूचनाको जानकारी हालसम्म नआएको भनी विभागलाई जानकारी दिई राजस्व न्यायाधिकरण ऐन, २०३१ को दफा ६(१) तथा आयकर ऐन, २०५८ को दफा ११६ बमोजिम यस न्यायाधिकरणको क्षेत्राधिकार अन्तर्गत करदाताको तर्फबाट यो पुनरावेदन पत्र दर्ता भै पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य एवं न्यायाधिकरणको ठहर यस प्रकार रहेको छः-

तथ्य खण्ड

१. ठूला करदाता कार्यालयको कार्यक्षेत्र अन्तर्गतका करदाता श्री एनसेल प्रा.लि.ले आर्थिक वर्ष २०७१/०७२ को लागि आयकर ऐन (सं.स.), २०५८ को दफा ९९ बमोजिम कर निर्धारण गरी सोही ऐनको दफा ९६ अनुसार रु.२७,५३,५६,२८,१८५।- करयोग्य आय कायम गरी ठूला करदाता कार्यालय, हरिहरभवन, ललितपुरमा मिति २०७२।०६।२८ मा आय विवरण पेश गरेको।
२. करदाताबाट पेश हुन आएको आय विवरणसाथ संलग्न कागजात, फाँटवारी तथा अन्य प्रमाणहरूको विस्तृत अध्ययन, छानविन समेतको आधारमा पेश हुन आएको प्रतिवेदन समेतबाट प्रस्तुत करदाताको आ.ब. २०७१/०७२ को लागि आयकर ऐन (सं.स.), २०५८ को दफा १०१ बमोजिम संशोधित कर निर्धारण गर्ने प्रयोजनको लागि रु.३१,०२,४८,१३,२२०।१७ संशोधित कर योग्य आय कायम गर्नुपर्ने भएकोले सो बमोजिम गर्नु नपर्ने कुनै ठोस सबुद प्रमाण भए पत्र प्राप्त भएको मितिले दिन १५ (पन्ध्र) भित्र पेश गर्न आयकर ऐन (सं.स.), २०५८ को दफा १०१(६) बमोजिम ठूला करदाता कार्यालय, हरिहरभवन, ललितपुरबाट करदाताको नाममा मिति २०७५।११।१९ मा च.नं.५३५३ को पत्रबाट विस्तृत व्यहोरा खुलाई लिखित सूचना जारी भएको।
३. ठूला करदाता कार्यालय, हरिहरभवन, ललितपुरबाट मिति २०७५।११।१९ मा जारी भएको सूचना करदाताले मिति २०७५।१२।२६ मा बुझी लिई सोको जवाफ करदाताले मिति २०७६।०१।१० मा पेश गरेको।
४. संशोधित कर निर्धारण हुनु नपर्ने सम्बन्धमा करदाताले लिएको जिकिर पुग्ने नदेखिएको हुँदा उक्त संशोधित कर निर्धारण बमोजिम करयोग्य आयमा समावेश गरिएको मनासिब नै भएको पाईएकोले यस कार्यालयबाट मिति २०७५।१२।२६ मा आयकर ऐन (सं.स.), २०५८ को दफा १०१(६) बमोजिम जारी गरिएको

संसोधित कर निर्धारणको सूचनामा कुनै परिवर्तन गरिरहनु पर्ने नदेखिएकोले यस करदाताको आय वर्ष २०७१/०७२ को लागि रु. २७,५३,५६,२८,१८५। (अक्षरेपी सत्ताइस अर्ब त्रिपन्न करोड छपन्न लाख अष्टाइस हजार एक सय पचासी) आयकर ऐन, २०५८ को दफा १०१ बमोजिम करयोग्य आय कायम गरी सोही ऐनको दफा १०२ बमोजिम करदातालाई सूचना दिने गरी ठूला करदाता कार्यालय, हरिहरभवन, ललितपुरबाट मिति २०७६।०१।१५ मा भएको निर्णय।

५. एनसेल प्रा.लि.ले आ.व. २०७१/०७२ को लागि मिति २०७२।०६।२८ मा पेश गरेको आय विवरणसाथ संलग्न वासलात, नगद प्रवाह तथा नाफा/नोक्सान हिसाब परीक्षणको सिलसिलामा उपलब्ध भएसम्मका कागजात, फाँटवारी तथा प्रमाणहरू तहाँको जिकीर आदी समेतलाई अध्ययन, छानविन तथा परीक्षण गर्दा आयकर ऐन, २०५८ बमोजिम आयमा समावेश गर्नुपर्ने आय समावेश नगरेको तथा कट्टी गर्न नपाइने खर्च दावी गरेको देखिएकोले सोही ऐनको दफा १०१ बमोजिम संशोधित कर निर्धारण गर्न देहाय अनुसार उक्त आ.व. २०७१/०७२ को लागि एनसेल प्रा.लि.को रु.२७,५३,५६,२८,१८५।- करयोग्य आय कायम गर्ने मिति २०७६।०१।१५ मा निर्णय भएको भनी आयकर ऐन, २०५८ को दफा १०२ बमोजिम करदाताको नाममा च.नं.६३५२ को पत्रबाट मिति २०७६।०१।१७ मा जारी भएको संशोधित कर निर्धारणको आदेश।
६. ठूला करदाता कार्यालय, हरिहरभवन, ललितपुरले मिति २०७६।०१।१७ मा जारी गरेको आ.व. २०७१/०७२ को आयकर तर्फको संशोधित कर निर्धारण आदेशमा चित्त नबुझी करदाता एनसेल प्रा.लि.ले प्रशासकीय पुनरावलोकनका लागि मिति २०७६।०२।१५ मा आन्तरिक राजस्व विभागमा पेश गरेको निवेदन।
७. ठूला करदाता कार्यालय, हरिहरभवन, ललितपुरले मिति २०७६।०१।१७ मा जारी गरेको आ.व. २०७१/०७२ को आयकर तर्फको संशोधित कर निर्धारण आदेशमा चित्त नबुझी एनसेल प्रा.लि.ले प्रशासकीय पुनरावलोकनका लागि मिति २०७६।०२।१५ मा आन्तरिक राजस्व विभागमा निवेदन पेश गरेकोमा आयकर ऐन, २०५८ को दफा ११५(८) बमोजिम ६० दिनभित्र निर्णय गरि सक्नुपर्नेमा सो नभएको कारणबाट ऐ.ऐनको दफा ११५(९) बमोजिम आन्तरिक राजस्व विभागलाई जानकारी दिई म्यादभित्र यस राजस्व न्यायाधिकरणमा पुनरावेदन दर्ता गरेको।
८. निवेदकले मिति २०७५।०२।०८ मा आयकर ऐन, २०५८ को दफा ११६ बमोजिम श्री राजस्व न्यायाधिकरणमा पुनरावेदन गरिने जानकारी गराएको र आयकर ऐन, २०५८ को दफा ११६ बमोजिम श्री राजस्व न्यायाधिकरणमा पुनरावेदन दर्ता गराएको वेहोराको जानकारी सहित सोको एक प्रति पुनरावेदनपत्र राखी मिति

२०७६।०५।२६ मा निवेदन दर्ता गराएको हुँदा प्रस्तुत निवेदकले पेस गरेको प्रशासकीय पुनरावलोकन निवेदनको तथ्यमा प्रवेश गरी निर्णय दिन मिल्ने देखिएन। तसर्थ प्रस्तुत निवेदकले दर्ता गरेको प्रशासकीय पुनरावलोकनको निवेदन लगतबाट कट्टा हुने भन्ने समेत व्यहोराको मिति २०७६।०९।२० मा भएको आन्तरिक राजस्व विभागको निर्णय।

९. करदाताले यस न्यायाधिकरणमा दर्ता गरेको पुनरावेदन पत्रमा ठूला करदाता कार्यालय, हरिहरभवन, ललितपुरले प्रतिष्ठानस्तरको कल्याणकारी कोषमा पठाइएको रकम रु.१,६२,९७,९७,९५५।-, Income Statement मा Gain on Exchange Fluctuation शीर्षकमा रु. ९२,७३,८२,७८७।६८ उल्लेख गरेको पाइयो Unrealised loss वापतको रु.२६२,८९३,४७५।१९ समेतलाई समायोजन गरी आम्दानी देखाएको पाइयो, साथै साउदी अरेबिया, कतार र भारतबाट आउने टेलिफोन कलहरूवापत प्राप्त हुने भुक्तानीको हिसाव हेर्दा अन्य केही कम्पनीहरूको तुलनामा Telia Sonera International Corporation (TSIC) संग कम दररेटमा कारोबार भएको भनी प्रत्यर्थीले फरक रकमलाई आयकर ऐन, २०५८ को दफा ३३ बमोजिम सम्बद्ध व्यक्तिहरूको बिच मूल्य हस्तान्तरण गरेको मानी रु.३२,८७,०८,१८४।- लाई समावेश गर्नु भएको छ। उक्त रकमहरू आयमा समावेश हुनु पर्ने होइन। यसरी नै निरज गोविन्द श्रेष्ठलाई भुक्तानी गरेको पारिश्रमिक रु.८७,३०,०००।- र Telia Sonera Assignments B.V. संग भएको ता. १ अक्टोबर २०१२ को सेवा सम्झौता बमोजिम इस्तानबुलमा सेवा प्रदान भएको भनी भुक्तानी रकम रु.२२,८१,६१,३१०।-, Business promotion expenses अन्तर्गत sponsorship Expenses शीर्षकमा चन्दा तथा सहयोग प्रदान गरी रु.४०७३५७७९।३९ खर्च कट्टी लिएको भनी रु.३,९३,३५,७७९।३९ लाई, Business promotion expenses अन्तर्गत Representative Expenses शीर्षकमा खर्च कट्टी दाबी गरेको खर्च घरेलु तथा व्यक्तिगत प्रकृतिको भन्दै रु.२,४७,५६,४५३।५९ समेत प्रत्यर्थी कार्यालयले खर्च अमान्य गरी आयकर ऐन, २०५८ बमोजिम संशोधित कर निर्धारण गरी सोही ऐनको दफा ११९क र १२०(क) को शुल्क तथा दफा ११८ र ११९ को व्याज समेत लगाउने गरी भएको निर्णय कानूनी रूपमा त्रुटीपूर्ण हुँदा ठूला करदाता कार्यालयबाट मिति २०७६।०९।१७ मा भएको संशोधित कर निर्धारण आदेश एवं सो सँग सम्बन्धित २०७६।०९।१५ को निर्णय तथा विवाद गरेको हदसम्म बदर, उल्टी गरी सो कर निर्धारण बमोजिमको विवादित कर शुल्क तथा व्याज समेतको रकम तिर्न नपर्ने गरी फैसला गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको जिकिर लिएको देखिएको।
१०. यसमा मुलुकी फौजदारी कार्यविधि संहिता, २०७४ को दफा १४०(३) बमोजिम छलफलको प्रयोजनार्थ विशेष सरकारी वकीलको कार्यालयलाई पेशीको सूचना दिई

नियमानुसार पेश गर्नु भन्ने यस न्यायाधिकरणबाट मिति २०७९।०१।२३ मा भएको आदेश।

११. यसमा पुनरावेदक करदाताले पुनरावेदन पत्र दायर गर्दा राजस्व न्यायाधिकरण ऐन, २०३१ को दफा ९ को उपदफा (१)(क) बमोजिम राख्नुपर्ने विवादित कर रकम रु.१,५५,९१,३९,६१२।९५ को ५० प्रतिशत धरौटी राख्नुपर्नेमा सो बमोजिम धरौटी राखेको नदेखिँदा धरौटी रकम हिसाव गरी यो आदेश भएको १५ दिनभित्र दाखिला गर्न लगाई लगाउका मुद्दा समेत साथै राखी नियमानुसार पेश गर्नु भन्ने यस न्यायाधिकरणबाट मिति २०७९।०५।०५ मा भएको आदेश।
१२. यस न्यायाधिकरणको मिति २०७९।०५।०५ को आदेश बमोजिम करदाताले नपुग धरौटी वापत रु.२१,४६,७८,०००।- मिति २०७९।०५।२० मा दाखिल गरी निवेदन साथ भौचरको प्रति पेश गरेको।

ठहर खण्ड

१३. नियम बमोजिम पेसी सूचिमा चढी पेस हुन आएको प्रस्तुत मुद्दामा पुनरावेदक करदाता एनसेल प्रा.लि. का तर्फबाट उपस्थित हुनुभएका विद्वान वरिष्ठ अधिवक्ता श्री महेश कुमार थापा तथा विद्वान अधिवक्ता श्री कैलाश न्यौपानेले ठूला करदाता कार्यालय ललितपुरबाट पुनरावेदक करदाताको हकमा भएको आ.व २०७१/०७२ को संसोधित कर निर्धारणको आदेश मिलेको नहुँदा बदर गरी पाउँ भनी तथा प्रत्यर्थी कार्यालयका तर्फबाट उपस्थित हुनुभएका विशेष सरकारी वकिल कार्यालय, काठमाडौंका विद्वान सहायक न्यायाधिवक्ता श्री संगिता थोकरले शुरु कार्यालयबाट भएको संसोधित कर निर्धारणको आदेश कानूनसम्मत नै रहेको देखिँदा सदर गरी पाउँ भनी गर्नुभएको बहस समेत सुनियो।
१४. पुनरावेदक करदाताका तर्फबाट लिइएका पुनरावेदन जिकिरहरू, दुवैतर्फबाट प्रस्तुत बहस बुदाँहरू र मिसिल संलग्न कागज प्रमाणको अध्ययन गरी हेर्दा, ठूला करदाता कार्यालयबाट पुनरावेदक करदाताको हकमा भएको मिति २०७६।०१।१५ को संसोधित कर निर्धारणको आदेश मिलेको छ, छैन? पुनरावेदक करदाताको पुनरावेदन जिकिर पुन सक्ने हो वा होइन? भन्ने विषयमा निर्णय दिनुपर्ने देखियो।
१५. अब करदाताको पुनरावेदन जिकिर हेर्दा, पहिलो जिकिर प्रतिष्ठान स्तरको कल्याणकारी कोषमा पठाईएको रकमलाई खर्च कट्टीको मान्यता नदिएको विषयमा रहेको देखिन्छ। करदाताले यस आ.व.२०७१/०७२ मा कर्मचारीलाई वितरण गर्न बोनस वापत छुट्याएको सम्पूर्ण रकम आयकर ऐन, २०५८ को दफा १३ बमोजिम कट्टि पाउनुपर्ने दावी गरेको देखिन्छ। ठूला करदाता कार्यालयले बोनस वापत व्यवस्था गरेको रु.२,३८,९२,७६,७४०।- मध्ये रु.६,०९,९३,९४७।- यस आ.व.मा वितरण गरी

बाँकी रहेको अवितरित रकमलाई राष्ट्रिय स्तरको कल्याणकारी कोषमा र प्रतिष्ठास्तरको कल्याणकारी कोषमा पठाएको पाईयो। वोनस ऐन, २०३० दफा ५ मा "मुनाफा गर्ने प्रत्येक प्रतिष्ठानले एक आर्थिक वर्षमा गरेको खुद मुनाफाको दश प्रतिशत बराबरको रकम कर्मचारीहरूलाई वोनस वापत छुट्याउनु पर्छ" भन्ने कानूनी व्यवस्था रहेको देखिन्छ। साथै, सोही ऐनको दफा ९ को उपदफा (१) मा "यस ऐन बमोजिम वितरण गरिने वोनस नगदको रूपमा दिनुपर्छ" र उपदफा (२) मा "आर्थिक वर्ष समाप्त भएको आठ महिनाभित्र वोनस वितरण गर्नुपर्छ" भन्ने कानूनी व्यवस्था उल्लेख भएको पाईन्छ। उक्त कानूनी व्यवस्था अनुसार पुनरावेदक करदाता कम्पनीले आफ्ना कर्मचारीहरूलाई वोनस वितरण गर्दै आएको देखिन्छ। आयकर ऐन, २०५८ को दफा १३ मा "कुनै व्यक्तिले कुनै आय वर्षमा कुनै व्यवसाय वा लगानीबाट भएको आय गणना गर्ने प्रयोजनको लागि यस ऐनको अधीनमा रही कारोवारसँग सम्बन्धित (क) सो आय वर्षमा भएको, (ख) सो व्यक्तिबाट भएको र (ग) व्यवसाय वा लगानीबाट आय आर्जन हुने कार्यमा भएका खर्चहरू कट्टी गर्न पाउनेछ" भन्ने कानूनी व्यवस्था रहेको देखिन्छ।

१६. वोनस ऐन, २०३० को दफा १३ मा "दफा ५ बमोजिम वोनस वापत छुट्याईएको रकम मध्येबाट वोनस वितरण गरेपछि बाँकी रहन आएको रकम मध्ये सत्तरी प्रतिशत रकम श्रम ऐन, २०४८ को दफा ३७ बमोजिम खडा गरेको कल्याणकारी कोषमा र बाँकी तीस प्रतिशत प्रतिष्ठानको कर्मचारी हकहितको लागि व्यवस्था गर्न नेपाल सरकारले खडा गरेको राष्ट्रिय स्तरको कल्याणकारी कोषमा जम्मा गरिनेछ" भन्ने कानूनी व्यवस्था रहेको र करदाताले सोही कानूनी व्यवस्था अनुसार कल्याणकारी कोषमा जम्मा गरेकोले खर्च कट्टी पाउनु पर्ने भन्ने जिकिर लिएको देखियो। करदाताले वोनस वापत व्यवस्था गरेको रकम वोनस ऐन, २०३० ले निर्देशित गरे बमोजिम नै कर्मचारीहरूलाई वितरण गरी बाँकी रहेको रकम कानूनमा रहेको व्यवस्था बमोजिम नै राष्ट्रियस्तरको कल्याणकारी कोष र प्रतिष्ठानस्तरको कल्याणकारी कोषमा जम्मा गरेको देखियो। शुरु कर कार्यालयले राष्ट्रिय स्तरको कल्याणकारी कोषमा जम्मा भएको रू.६,९८,४८,४८३।- लाई खर्चको रूपमा मान्यता दिएको भएपनि प्रतिष्ठानस्तरको कल्याणकारी कोषमा जम्मा गरेको रू.१,६२,९७,९७,९५५।- लाई खर्चको रूपमा मान्यता नदिई कर योग्य आयमा समावेश गरेको देखियो। शुरु कर कार्यालयले आयकर निर्देशिका २०६६ को दफा १८.१३ को खण्ड (३) मा रहेको व्यवस्था समेतलाई आधार मानी खर्च कट्टीलाई अमान्य गरेको देखिएको र निर्देशिकाको उक्त व्यवस्थालाई चुनौति दिइ परेको सुर्य नेपाल प्रा.लि विरुद्ध आन्तरिक राजस्व विभाग लाजिम्पाट काठमाडौं समेत भएको रिट नं. ०७४-WO-०३८८ को रिटमा श्री सर्वोच्च अदालतबाट मिति २०७६।०३।२९ मा फैसला हुँदा आयकर

निर्देशिकाको दफा १८.१३ को खण्ड (३) उत्प्रेषणको आदेश द्वारा बढेर भएको र सोही बमोजिम आयकर निर्देशिका २०६६ को दफा १८.१३ को खण्ड (३) मा पनि संशोधन भई अन्तिम वाक्यांशमा "तर वितरण नभएको वा हुन नसकेको बोनस रकम मध्ये बोनस ऐन, २०३० मा उल्लेख भए बमोजिम राष्ट्रियस्तरको कल्याणकारी कोष वा प्रतिष्ठानस्तरको कल्याणकारी कोषमा खर्च कट्टी लिएको आय वर्षको तत्काल पछिल्लो आयवर्षमा दाखिला भएको हदसम्मको रकमलाई भने आयमा समावेश गर्नु नपर्ने भन्ने व्यवस्था भई रहेको देखियो। शुरू कर कार्यालयबाट यो शीर्षकमा भएको संशोधित कर निर्धारण आदेश श्री सर्वोच्च अदालतबाट प्रतिपादित सिद्धान्त एवं आयकर निर्देशिका २०६६ को दफा १८.१३ को खण्ड (३) अनुकूल समेत देखिन नआएकोले कानून सम्मत मान्न मिलेन। तसर्थ ठूला करदाता कार्यालयबाट करदाताको प्रतिष्ठानस्तरको कल्याणकारी कोषमा पठाइएको रकम रु.१,६२,९७,९७,९५५।- आयमा समावेश गरेको मिलेको नदेखिँदा बढेर गर्नुपर्ने देखियो।

१७. पुनरावेदक करदाताले पुनरावेदन पत्रमा लिएको दोस्रो जिकिर TeliaSonera International Corporation (TSIC) करदाताको सम्बद्ध व्यक्ति भएको र सोही कारोबार गर्ने अन्य Carriers र Operators बाट आएको Incoming Traffic संग कायम भएको दररेट भन्दा एनसेल सम्बद्ध व्यक्ति TeliaSonera International Corporation (TSIC) मार्फत प्राप्त Incoming Traffic को दररेट न्यूनदरमा देखाएको भनी फरक दररेट हिसाव गरी आय कम गरेको भन्ने आधारमा रु.३२,८७,०८,१८४।- लाई आय कायम गरेको मिलेन भन्ने सम्बन्धी रहेको छ। एनसेल प्रा.लि.मा ८० प्रतिशत लगानी भएको Telia Sonera मिति २०७२।१२।२९ सम्म करदाता एनसेल प्रा. लि. मा 'Dependent Directors' मार्फत व्यवस्थापन संचालनमा प्रत्यक्षरूपमा सामेल भए अनुसार आयकर ऐन, २०५८ को दफा २ को खण्ड (कद) अनुसार "स्थायी संस्थापन" हुनाको साथै सोही ऐनको दफा २ (कन) बमोजिमको सम्बद्ध व्यक्ति समेत भएको र Telia Sonera Corporation International (TSIC) समेत टेलिया सोनेराको लगानी भएको सम्बद्ध कम्पनी हो भन्ने तथ्यमा विवाद देखिँदैन। तर Telia Sonera International Corporation (TSIC) संग International call को Incoming तथा outgoing traffic को दररेट कायम गर्दा अन्य Independent Operators / carriers को भन्दा कम दररेट कायम भएको देखिन्छ। खर्चतर्फ कम दररेट देखाएको आधारमा नै आयतर्फ पनि कम दररेट कायम भएको भन्ने करदाताको आधारलाई समेत स्वतन्त्र बजार व्यवहार (Arm's Length Principle) सिद्धान्त अनुसार कायम भएको दररेट मान्न सकिएन भनी ठूला करदाता कार्यालयबाट निर्णय भएको देखिन्छ। यस विषयमा करदाताको पुनरावेदन

पत्रमा र करदाताको तर्फबाट वहस गर्नुहुने विद्वान कानून व्यवसायीहरूले आन्तरिक राजस्व विभागले आयकर ऐन, २०५८ को दफा ३३ वमोजिम हालसम्म निर्देशिका जारी नगरेकोले उक्त निर्णय गैरकानूनी रहेको भन्ने जिकिर लिएको देखियो। आयकर ऐन, २०५८ को दफा ३३ (१) मा "सम्बद्ध व्यक्तिहरू बीच कुनै व्यवस्था भएकोमा सो व्यवस्था सामान्य बजार व्यवहार (आर्म्स लेन्थ) अनुसार सञ्चालन गरिएको भए तिनीहरूको लागि कायम हुन सक्ने करयोग्य आय वा बुझाउन पर्ने कर प्रतिविम्बित हुने किसिमले ती व्यक्तिहरू बीच आय गणना गर्दा समावेश वा कट्टी गरिने रकमहरू विभागले लिखित रूपमा सूचना जारी गरेर वितरण, विनियोजन वा बाँडफाँड गर्न सक्नेछ" भन्ने व्यवस्था रहेको पाइन्छ। करदाता र Telia Sonera Corporation International (TSIC) आ.व. २०७१/७२ मा सम्बद्ध व्यक्ति रहेको तथ्यमा विवाद देखिदैन। सम्बन्ध व्यक्तिहरूबीच भएको कारोबारमा मूल्य हस्तान्तरण भएको छ भन्ने विभागलाई विश्वास गर्नुपर्ने मनासिव आधार भएमा विभागले देहाय वमोजिम गर्न सक्ने गरी दफा ३३ को उपदफा (२) मा (क) कुनै आय, नोक्सानी, रकम वा भुक्तानीको स्रोत र किसिमलाई पुनः चारित्रीकरण गर्न र (ख) कुनै व्यवसाय सञ्चालन गर्न कुनै व्यक्तिले मुख्य कार्यालय खर्च लगायत गर्नु परेको विभिन्न खर्चबाट, सम्बद्ध व्यक्ति वा व्यक्तिहरूलाई फाइदा पुग्न गएकोमा त्यस्तो खर्च व्यवसायको कारोबारको तुलनात्मक आधारमा सम्बद्ध व्यक्तिहरूबीच बाँडफाँड गर्न समेत अधिकार प्रदान गरेको देखिँदा विभागले निर्देशिका जारी नगरेको वा लिखित रूपमा सूचना जारी नगरेको कारणबाट मात्र दफा ३३ आकर्षित हुन नसक्ने भन्ने जिकिरसंग सहमत हुन सकिएन। त्यसैले करदाताले उपलब्ध गराएको Incoming र Outgoing Traffic Volume को आधारमा हेर्दा अन्य Operator भन्दा Zain Through TSIC Saudi बाट आएको Incoming Traffic दररेट कम भएको स्पष्ट देखिएको अवस्थामा सो फरक दररेटको कारणले कम आय देखाएको यु.एस.डलर ३२,९३,६६९।- को हुने नेपाली रु.३२,८७,०८,१८४।- लाई आयकर ऐन, २०५८ को दफा ३३ वमोजिम सम्बद्ध व्यक्ति बीच मूल्य हस्तान्तरण गरेको देखिएको भनी सोही ऐनको दफा ७ को उपदफा (२) वमोजिम आयमा समावेश गर्ने गरी ठूला करदाता कार्यालयबाट भएको संशोधित कर निर्धारण आदेश कानून सम्मत नै देखिन आयो।

१८. अब पुनरावेदक करदाताले लिएको तेस्रो पुनरावेदन जिकिरतर्फ हेर्दा, Income Statement मा Gain on Exchange Fluctuation शिर्षकमा रु.९२,७३,८२,७८७।६८ उल्लेख गरेको र सो को हिसाब गर्दा करदाताले विदेशी मुद्रामा भएको कारोबारमा unrealized Exchange Loss वापतको रु.२६,२८,९३,४७५।१९ लाई आयमा समायोजन गरेको लागत खर्चलाई अमान्य गरी आयमा समावेश गर्ने गरी ठूला करदाता कार्यालयबाट भएको निर्णय त्रुटीपूर्ण रहेको भन्ने रहेको छ। ठूला करदाता

कार्यालयबाट भएको निर्णय पर्चा हेर्दा करदाताले खर्च कट्टी गरेको नोक्सानी रकम वास्तविक भुक्तानी भएको अवस्थामा केवल आर्थिक वर्षको मसान्तको दिनको सटही दरको आधारमा गणना गरी हुने आयमा समायोजन गरेको काल्पनिक नोक्सानी आयकर ऐन, २०५८ को दफा २४(४) अनुसार नभएको भनी रु.२६,२८,९३,४७५।- लाई आयमा समावेश गर्नुपर्ने निर्णयमा पुगेको देखिन्छ। आयकर ऐन, २०५८ को दफा २४ ले एक्रयल आधारको लेखांकनलाई मान्यता प्रदान गरेको र करदाताको विदेशी मुद्रामा भुक्तानी दिने गरी दायित्व सिर्जना भएको तथ्यमा विवाद देखिएन। करदाताको विदेशी मुद्रामा भुक्तानी गर्नुपर्ने गरी दायित्व सिर्जना भइसकेको तर भुक्तानी नभएको अवस्थामा आर्थिक वर्षको अन्त्यमा प्रचलित विनिमय दर रेटले दायित्व हिसाव गरेको कार्यलाई अन्यथा भन्न मिलेन। विनिमय दरको घटवढले विदेशी मुद्राको कारोवार समेत संलग्न करदातालाई लाभ वा नोक्सानी दुवै हुन सक्छ। लाभलाई स्वीकार गर्ने तर नोक्सानीलाई स्वीकार नगर्ने निर्णयलाई न्यायोचित मात्र मिल्ने देखिदैन। त्यसैले विदेशी विनिमयको दरको आधारमा आर्थिक वर्षको अन्त्यमा हुन गएको नोक्सानीलाई खर्च कट्टी अमान्य गर्ने शुरु निर्णय मिलेको देखिएन।

१९. करदाताको चौथो पुनरावेदन जिकिर विजकमा उल्लेख गरेको भन्दा बढी खर्च कट्टी दावी लिएको अग्रिम कर कट्टी रकम रु.८७,८२,९५,८४७।- अमान्य गरेको निर्णय उपर रहेको पाइयो। करदाताले आ.व.२०७१/०७२ मा विभिन्न विदेशी कम्पनीहरुबाट सेवा प्राप्त गरी सो वापत विजकमा उल्लेख गरेको रकम पुरै भुक्तानी गरी अग्रिम करको रकम खर्च कट्टी माग गरेको पाइयो। विजकको रकममा अग्रिम कर कट्टी गरी बाँकी रकम मात्र भुक्तानी गर्नुपर्नेमा करदाताले आयकर ऐन, २०५८ को दफा ८७, ८८, ८८क र ८९ को परिपालना नगरेको कारणबाट दफा ९०(५) को खण्ड (क) को अवस्था उत्पन्न भएको ठूला करदाता कार्यालयको निष्कर्ष देखियो। आयकर ऐन, २०५८ को दफा २१ को उपदफा (१) को खण्ड (ख) मा “यस ऐन बमोजिम बुझाउनु पर्ने कर कुनै व्यक्तिलाई कुनै आय वर्षमा कुनै व्यवसाय, रोजगारी वा लगानीबाट भएको आय गणना गर्ने प्रयोजनको लागि खर्च वा रकम कट्टी गर्न पाइने छैन” भन्ने स्पष्ट व्यवस्था रहेको परिप्रेक्ष्यमा करदाताले यस आ.व.२०७१/०७२ मा दावी गरेको रु.८७,८२,९५,८४७।- अग्रिम करकट्टीको रकम आयकर ऐन २०५८ को दफा २१(१)(ख) बमोजिम खर्चकट्टी नपाउने भन्ने ठूला करदाता कार्यालयको निर्णयलाई समेत अन्यथा भन्न मिलेन।
२०. पुनरावेदक करदाताले लिएको पाचौं पुनरावेदन जिकिर, निरज गोविन्द श्रेष्ठलाई भुक्तानी गरेको पारिश्रमिक रकम रु.८७,३०,०००।- अग्रिम कर कट्टी गरि सकेको हुँदा उक्त पारिश्रमिक खर्च दफा १३ बमोजिम कट्टी पाउनु पर्ने भन्ने रहेको देखियो।

करदाताले दावी गरेको उक्त खर्चको सम्बन्धमा शुरु ठूला करदाता कार्यालयले पेरोलमा उल्लेख भएका निरज गोविन्द श्रेष्ठ शेयर होल्डर र गैरवासिन्दा व्यक्ति भएको, निजले मिति २०७३/१२/३० मा एनसेल प्रा.लि.मा रहेको आफ्नो नामको शेयर निसर्ग गर्दा गैरवासिन्दा व्यक्तिको रूपमा पूँजीगत लाभकर गणना गरी कार्यालयमा दाखिला गरेको समेत ठोस आधारमा निज करदाता कम्पनीमा रोजगारी कर्ताको रूपमा कार्यरत हुन नसक्ने भनी उक्त खर्च वास्तविक नभएको भनी खर्च कट्टी दिन अस्वीकार गरेको देखियो। निरज गोविन्द श्रेष्ठ गैर वासिन्दा व्यक्ति भएको र निजलाई पुनरावेदक करदाताले रोजगारी कर्ताको रूपमा पेरोलमा नाम समावेश गरी पारिश्रमिक भुक्तानी गरेको देखिन्छ। पुनरावेदक करदाताले निरज गोविन्द श्रेष्ठ नेपालमा नै बसी रोजगारी गरेको पुष्टि हुने कुनै प्रमाण कागजात समेत पेश गर्न सकेको देखिएन। साथै गत आ.व.मा निजलाई पारिश्रमिक वापत रु.१,४८,२७,५००।- भुक्तानी दिएको खर्च अमान्य हुने गरी यसै न्यायाधिकरणबाट मिति २०७९।११।१६ मा ०७५-RB-००९५ को आयकर मुद्दामा फैसला भइसकेको हुँदा यो आर्थिक वर्षमा समेत मासिक सातलाख भन्दा बढी पारिश्रमिक प्रदान गरी कार्य लगाउने निजको जिम्मेवारी के थियो, कम्पनीलाई के-कस्तो योगदान गरेका थिए भन्ने कुरा देखिने नियुक्ति पत्र, हाजिरी रजिष्टरमा हाजिर भएको, पारिश्रमिक वृद्धिको भरपाई, बैंकमा पारिश्रमिक जम्मा गरेको भौचर, कर्मचारी परिचयपत्र लगायतका कर्मचारी भएको पुष्ट्याई हुने कुनै पनि कागजात पुनरावेदक करदाताले पेश गर्न सकेको अवस्था देखिदैन। कर्मचारी भन्ने पुष्टि गर्न नसकेको अवस्थामा केवल पारिश्रमिक खर्च भुक्तानी गरेको भनी पुनरावेदन जिकिर लिदैमा पारिश्रमिक खर्च कट्टी गर्न मिल्ने नहुँदा पारिश्रमिक खर्च अन्तर्गत भुक्तानी गरेको रकम रु.८७,३०,०००।- लाई खर्च कट्टी दिन नमिल्ने भनी ठूला करदाता कार्यालयबाट भएको निर्णयलाई अन्यथा भन्न मिल्ने।

२१. करदाताले छैटौँ जिकिरको रूपमा पुनरावेदन पत्रमा उल्लेख गरेको विषय Management Fee वापतको रु.९,४२,४६,९१४।- खर्च अमान्य गरेको सम्बन्धमा रहेको पाइयो। करदाताले TeliaSonera Assignment B.V. लाई भुक्तानी गरेको खर्च कट्टी अमान्य गरेको विषयमा लिएको पुनरावेदन जिकिर तर्फ विचार गर्दा, TeliaSonera Assignment B.V. सँग भएको सेवा सम्झौता वमोजिम भएको भुक्तानी रकम रु. रु.९,४२,४६,९१४।- लाई सेवा प्रदान भएको भनी खर्च अमान्य गरेको मिल्ने भन्ने पुनरावेदन जिकिर लिएको पाइन्छ। करदाता कम्पनी नेपालमा नै स्थापना भएको र संचालन समेत भै रहेको अवस्थामा Turkey को Istanbul मा सेवा प्राप्त गर्न सक्ने अवस्था समेत विश्वसनीय देखिन आएन। यसलाई शुरु ठूला करदाता कार्यालयले कर दायित्व घटाउन करदाताले प्रबन्ध गरेको स्पष्ट रूपमा देखिन्छ भनी

निष्कर्ष निकालेको देखियो। आयकर ऐन, २०५८ को दफा ३५ मा विभागले यस ऐन बमोजिम कर दायित्वको यकिन गर्ने प्रयोजनको लागि देहायका कुराहरू गर्न सक्नेछ भन्ने व्यवस्था गर्दै सोको खण्ड (क) मा "कर मुक्ति योजनाको भागको रूपमा गरिएको वा गर्न खोजिएको कुनै प्रबन्ध वा प्रबन्धको कुनै भागलाई पुनः चारित्रीकरण गर्न," (ख) मा "कुनै सारभूत आर्थिक असर नदेखाउने कुनै प्रबन्ध वा प्रबन्धको कुनै भागलाई वेवास्ता गर्न," र (ग) मा "सारभूत तत्व नदेखाउने कुनै प्रबन्ध वा प्रबन्धको भागलाई पुनः चारित्रीकरण गर्न" भन्ने व्यवस्था गरेको देखिन्छ। करदाताले भुक्तानी गरेको भनि दावी गरेको ठूलो रकम कुनकुन सेवा सुदृढ गरे वापत भुक्तानी गरेको हो, त्यसबाट कम्पनीको सेवामा के-कस्तो सुधार आई व्यवसाय प्रवर्धन भयो भन्ने सम्बन्धमा कुनै आधार देखाएको पाइदैन। एउटा संझौतालाई आधारमानी नेपालमा दर्ता भई संचालनमा रहेको कम्पनीको Technology प्रयोग र सुधारका सम्बन्धमा Turkey को Istanbul मा Consultancy Service प्राप्त गरेको भनी दावी गरेको उक्त खर्चको सम्बन्धमा आयकर ऐन, २०५८ को दफा ३५ मा लेखिए बमोजिम कर दायित्वबाट मुक्ति पाउने वा कर दायित्वमा कमी ल्याउने मुख्य उद्देश्य भएको प्रबन्ध रहेको मानी खर्च अमान्य गरिएको ठूला करदाता कार्यालय हरिहरभवनको निर्णयलाई गैर कानूनी मान्न सकिने आधार देखिन आएन।

२२. अब पुनरावेदक करदाताको सातौं पुनरावेदन जिकिर हेर्दा, Business Promotion Expenses अन्तर्गत Sponsorship Expenses शीर्षकमा चन्दा तथा सहयोग प्रदान गरी रु.४,०७,३५,७७९।३९ लिएको भनी रु.३,९३,३५,७७९।३९ खर्च अमान्य गरिएको सन्दर्भमा रहेको देखिन्छ। उक्त खर्चका सम्बन्धमा करदाताले व्यवसाय प्रवर्धनको लागि भएको खर्च भनी जिकिर लिएपनि सोको कानूनी आधार र प्रमाण देखाउन सकेको पाइदैन। आयकर ऐन, २०५८ को दफा १२ मा कुनै व्यक्तिले कुनै आय वर्षमा आफ्नो करयोग्य आय गणना गर्दा यस दफाको प्रयोजनको लागि विभागबाट स्वीकृति प्राप्त कर छुट पाउने संस्थालाई चन्दा उपहार दिएको रकम मध्ये एक लाख रुपैया वा सो व्यक्तिको सो वर्षको समायोजित करयोग्य आयको पाँच प्रतिशतमध्ये जुन घटी हुन्छ सो रकम घटाउन पाउने व्यवस्था रहेको छ। त्यस्तै दफा १२क. मा कुनै कम्पनीले कुनै आय वर्षमा विभागको पूर्व स्वीकृति लिई नेपालभित्र रहेका प्राचीन, धार्मिक तथा सांस्कृतिक सम्पदाको संरक्षण तथा सम्बर्द्धन गर्ने वा खेलकूदको सार्वजनिक भौतिक पूर्वाधार निर्माण गर्ने कार्यमा गरेको खर्चमध्ये दश लाख रुपैयासम्मको रकम वा निर्धारण योग्य आयको दश प्रतिशतले हुने रकममध्ये जुन घटी हुन्छ त्यो रकम आफ्नो सो वर्षको करयोग्य आय गणना गर्दा घटाउन दावी गर्न सक्ने व्यवस्था रहेको छ। करदाताले खर्च दावी गरेको रकम ऐनको दफा १२ तथा १२क. बमोजिम दावी गर्न पाउने चन्दा खर्चको सिमा भन्दा

वढी रहेको, प्राचिन, धार्मिक तथा सांस्कृतिक संपदाको संरक्षण तथा खेलकुदको सार्वजनिक भौतिक पूर्वाधार निर्माण गर्ने कार्यमा खर्च भएको पुष्टि हुने प्रमाण करदाताबाट पेश भएको नदेखिएको हुँदा उक्त खर्च ऐनको दफा १३ बमोजिमको खर्च नभै विभिन्न सामाजिक संघ संस्थालाई प्रदान गरेको चन्दा नै भएकोले खर्च रु.३,९३,३५,७७९।३९ कट्टी नपाउने भन्ने ठूला करदाता कार्यालयको निर्णयलाई समेत अन्यथा भन्न मिलेन।

२३. अब पुनरावेदक करदाताले पुनरावेदन पत्रमा लिएको आठौं पुनरावेदन जिकिर हेर्दा Business Promotion Expenses अन्तर्गत Representative Expenses शीर्षकमा रु.२,४७,५६,४५३।५९ खर्च कट्टी गरेकोलाई ठूला करदाता कार्यालयले घरेलु तथा व्यक्तिगत प्रकृतिको खर्च भनी अमान्य गरेको विषयमा रहेको पाइयो। करदाताले उक्त खर्च आयकर ऐन, २०५८ को दफा २१ को उपदफा (१)(क) बमोजिमको घरेलु वा व्यक्तिगत प्रकृतिको खर्च होइन, व्यापार व्यवसायको प्रवर्धनको लागि अपरिहार्य खर्च भएकोले खर्च कट्टी पाउनुपर्ने सामान्य जिकिर लिए तापनि उक्त खर्च व्यक्तिगत प्रकृतिको नभई व्यवसायको कारोबारसँग सम्बन्धित भएको पुष्टि गर्ने प्रमाण कागजात, तथ्य र ठोस प्रमाण पेश गर्न सकेको देखिँदैन। आयकर ऐन, २०५८ को दफा २१ को उपदफा (१) को खण्ड (ख) मा "यस ऐन बमोजिम बुझाउनु पर्ने कर र कुनै देशको सरकार तथा सोको कुनै पनि स्थानीय निकायलाई कुनै कानून वा सो कानून अन्तर्गत बनेको कुनै नियम, विनियमको उल्लंघन गरे बापत बुझाइएको जरिवाना र यस्तै अन्य शुल्क" भन्ने व्यवस्था रहेको देखिन्छ। यसरी कुनै सबुद प्रमाणबाट खर्च पुष्टी हुन नसकेको करदाताले दावी गरेको खर्चलाई घरेलु वा व्यक्तिगत प्रकृतिको खर्च नै मान्नु पर्ने अवस्था रहेकोले आयकर ऐन, २०५८ को दफा १३ अनुसार खर्च कट्टी दिन नमिल्ने गरी भएको शुरु कार्यालयको संशोधित कर निर्धारण आदेशमा कुनै कानुनी त्रुटी देखिन आएन।

२४. करदाताले पुनरावेदन पत्रमा प्रशासनिक खर्च शिर्षक अन्तर्गत प्रधानमन्त्री दैवी प्रकोप राहत कोषमा मिति २०७१।०५।०६ मा बाढी पीडितको राहतको निमित्त योगदान गरेको रकम रु.२०,००,००,०००।- जम्मा गरेको हुँदा खर्च कट्टी हुनुपर्ने भनी जिकिर लिएको खर्च कट्टी सम्बन्धमा हेर्दा, आ.ब. २०७१।७२ मा प्रधानमन्त्री दैवी उद्धार कोष र नेपाल सरकारले स्थापना गरेको पुनर्निर्माण कोषमा योगदान गरेको खर्च करयोग्य आयबाट घटाउन पाउने कानुनी व्यवस्था ऐनमा रहेको देखिँदैन। आर्थिक ऐन, २०७२ ले आयकर ऐन, २०५८ को दफा १२ख. मा थप गरेको कानुनी व्यवस्था बमोजिम करदाताले खर्च कट्टी माग गरेको देखियो। त्यस्तो प्रधानमन्त्री दैवी प्रकोप उद्धार कोषमा सहयोग गरेको रकम खर्च कट्टी हुने व्यवस्था आर्थिक ऐन, २०७२ ले थप गरेको, उक्त आयकर ऐन, २०५८ को दफा १२ख.

मा "कुनै व्यक्तिले कुनै आय बर्षमा प्रधानमन्त्री दैवी प्रकोप उद्धार कोष र नेपाल सरकारले स्थापना गरेको पुनर्निर्माण कोषमा योगदान गरेको रकम सो बर्षको करयोग्य आय गणना गर्दा घटाउन सक्नेछ" भन्ने व्यवस्था आ.व. २०७२/०७३ देखि मात्र लागू भएको हुँदा आ.व. २०७१/०७२ मा योगदान गरेको चन्दा रकममा खर्च कट्टी गर्न मिल्ने अवस्था देखिन आएन। तत्कालिन ऐनमा नै खर्चकट्टी दिने प्रावधान नभएकोले करदाताले जिकिर लिएको आधारमा मात्र खर्चकट्टी दिन कानून सम्मत नहुने हुँदा करदाताले प्रधानमन्त्री दैवी प्रकोप उद्धार कोषमा मिति २०७१।०५।०६ योगदान गरेको रकम रु.२०,००,००,०००।- ऐनको दफा १३ बमोजिम खर्चकट्टी अमान्य हुने अर्थात् ऐन प्रारम्भ हुनुभन्दा अघि मिति २०७१।०५।०६ मा करदाताबाट प्रधानमन्त्री दैवी प्रकोप उद्धार कोषमा बाढी पीडितको राहतको निमित्त योगदान गरेको रकम रु.२०,००,००,०००।- खर्च कट्टी दिन कानूनतः मिल्ने नदेखिएकोले ठूला करदाताबाट कार्यालयबाट भएको संशोधित कर निर्धारण आदेश कानूनसम्मत रहेको हुँदा यस विषयमा पुनरावेदकको पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्ने देखिएन।

२५. करदाताले पुनरावेदन पत्रको अन्तमा आयकर ऐनको दफा ११९, दफा ११९क. र १२० (क) बमोजिमको शुल्क लगाउन मिल्दैन भन्ने पुनरावेदन जिकिर समेत लिएको देखियो। आयकर ऐन, २०५८ को दफा ११९ को उपदफा (१) मा "कर तिर्नुपर्ने तोकिएको मितिसम्म कुनै व्यक्तिले कर दाखिला नगरेमा दाखिला गर्न बाँकी रहेको रकममा यसरी कर दाखिला गर्न बाँकी रहेको अवधिभरको लागि सो व्यक्तिलाई प्रत्येक महिना र महिनाको भागमा सामान्य ब्याजदरले ब्याज लाग्नेछ" भन्ने व्यवस्था रहेको पाइन्छ। यसैगरी दफा ११९क. मा "यस ऐनमा अन्यथा व्यवस्था गरिएकोमा बाहेक यो ऐन वा यस ऐन अन्तर्गत बनेको नियमको कुनै व्यवस्थाको पालना नगर्ने व्यक्तिलाई पाँच हजार रुपैयाँदेखि पच्चीस हजार रुपैयाँसम्म शुल्क लाग्नेछ" भन्ने व्यवस्था रहेको देखिन्छ। कर कानूनको परिपालना नगरे वापत स्वतःआकर्षित हुने दफा ११९ को ब्याज र दफा ११९क.को शुल्क निर्धारण गरेको कार्य कानून सम्मत नै देखियो। जहाँसम्म दफा १२०(क) को शुल्कको प्रश्न छ, आयकर ऐन, २०५८ को दफा १२० मा "कुनै व्यक्तिले कुनै कुराका सम्बन्धमा विभागमा झुट्टा वा भ्रमपूर्ण विवरण दिएमा वा दाखिला गर्नुपर्ने कुनै कुरा वा बस्तुको जानकारी नदिई वा सो विवरणबाट हटाई विवरणमा उल्लिखित जानकारी भ्रमपूर्ण हुन गएमा त्यस्तो व्यक्तिलाई खण्ड (क) वा (ख) बमोजिम शुल्क लाग्ने" कानूनी व्यवस्था रहेको देखिन्छ। यी पुनरावेदक करदाताले आय विवरण पेश गर्दा सम्बद्ध व्यक्तिसंग न्यून दररेटमा कारोवार गरेको खर्चलाई पुष्टि गर्ने प्रमाण संलग्न नगरेको विना कानूनी आधार निरज गोविन्द श्रेष्ठलाई भुक्तानी गरेको पारिश्रमिक, TeliSonera Assignment

B.V. सँग भएको सेवा सम्झौता बमोजिम भएको भुक्तानी रकम खर्च कट्टी गरेको, खर्च नपाउने चन्दा खर्च लगायतका खर्च कट्टी गरेको कार्यबाट करदाताको आ.व. २०७१/०७२ को आय विवरण भ्रमपूर्ण हुन गएकोले उक्त दफा १२०(क) आकर्षित हुने अवस्था देखिन्छ। त्यसैले यस आधारबाट हेर्दा, शुरू कार्यालयले आयकर ऐन, २०५८ को दफा ११९ को व्याज, दफा ११९क. को शुल्क र दफा १२० (क) बमोजिम पचास प्रतिशत शुल्क लगाएको कार्यलाई गैर कानूनी भन्न मिल्ने अवस्था देखिएन।

२६. तसर्थ माथि विवेचना गरिएको आधार र कारणबाट करदाता एनसेल. प्रा.लि. (स्थायी लेखा नं. ३००३२५६९४) को आ.व. २०७१/०७२ को ठूला करदाता कार्यालय ललितपुरबाट मिति २०७६।०१।१५ मा संशोधित कर निर्धारण गर्दा प्रतिष्ठानस्तरको कल्याणकारी कोषमा जम्मा भएको रकम र विदेशी विनिमय दरमा भएको घटबढको कारण नोक्सानी भएको रकमलाई खर्च कट्टी अमान्य गरी जारी गरेको आदेश सो हद सम्म मिलेको नदेखिँदा केही उल्टी हुने ठहर्छ। अन्य शीर्षकको हकमा शुरू निर्णय मिलेकै देखिँदा करदाताको अन्य पुनरावेदन जिकिर पुग्न सक्दैन। अरुमा तपसिल बमोजिम गर्नु।

तपसिल खण्ड

१. माथि ठहर खण्डमा लेखिए बमोजिम करदाता एनसेल प्रा.लि.को आ.व. २०७६।०१।१५ मा ठूला करदाता कार्यालयबाट संशोधित कर निर्धारण गर्दा प्रतिष्ठान स्तरको कल्याणकारी कोषमा जम्मा भएको रकम आयमा समावेश गरेको र विदेशी विनिमय दरमा भएको घटबढको कारण नोक्सानी भएको रकमलाई खर्च कट्टी अमान्य गरेको हदसम्म केही उल्टी हुने ठहरेकोले उक्त दुई वटा शीर्षकमा करदाताले कर दायित्व लिन नपर्ने हुँदा सो वापतको कर रकम हिसाव गरी आगामी आर्थिक वर्षको हिसावमा मिलाउन गरिदिनु भनी ठूला करदाता कार्यालयलाई लेखी पठाउनु।
२. फैसलाको प्रतिलिपी सहितको जानकारी बिशेष सरकारी वकिलको कार्यालय काठमाण्डौलाई दिनु।
३. फैसलाको नक्कल माग गर्ने सरोकारवालाबाट लाग्ने दस्तुर लिई नक्कल दिनु।
४. प्रस्तुत फैसलाको विद्युतिय प्रति अपलोड गरी फैसलाको पीठमा जनाउनु।

५. प्रस्तुत मुद्दाको दायरीको लगत कट्टा गरी शुरू मिसिल ठूला करदाता कार्यालय, हरिहरभवन, ललितपुर पठाई रेकर्ड मिसिल नियमानुसार अभिलेख शाखामा बुझाईदिनु।

टेकप्रसाद ढुङ्गाना
(अध्यक्ष)

उक्त रायमा मेरो सहमती छ।

बासुदेव खनाल
(लेखा सदस्य)

फैसला तयारीमा सहयोग गर्नुहुने:-

इजलास अधिकृत:- खेमकुमारी बस्नेत

कम्प्यूटर अपरेटर:- चन्द्र बहादुर नेपाली

फैसला मिति:- ईति सम्वत् २०७९ साल चैत्र १३ गते रोज २ शुभम्

प्रमाणीकरण गर्ने लेखा सदस्य:-

फैसला प्रमाणीकरण मिति:-

राजस्व न्यायाधिकरण काठमाडौं, मुकाम ललितपुरको छाप